

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDS DIREKTIV 2009/128/EF

2019/EØS/35/136

av 21. oktober 2009

om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak for å oppnå bærekraftig bruk av pesticider(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 175 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med artikkel 2 og 7 i europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1600/2002/EF av 22. juli 2002 om fastsettelse av Fellesskapets sjette miljøhandlingsprogram⁽⁴⁾ bør det opprettes en felles rettslig ramme for å oppnå bærekraftig bruk av pesticider, idet det tas hensyn til forsiktighetstiltak og forebyggende tiltak.
- 2) Dette direktiv bør inntil videre gjelde for pesticider som er plantevernmidler. Det forventes imidlertid at direktivets virkeområde vil bli utvidet til å gjelde biocidprodukter.
- 3) Tiltakene fastsatt i dette direktiv bør utfylle og ikke påvirke tiltak fastsatt i andre relevante deler av

Fellesskapets regelverk, særlig rådsdirektiv 79/409/EØF av 2. april om vern av viltlevende fugler⁽⁵⁾, rådsdirektiv 92/43/EØF av 21. mai 1992 om vern av habitater og ville dyr og planter⁽⁶⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF av 23. oktober 2000 om fastsettelse av en ramme for fellesskapstiltak på området vannpolitikk⁽⁷⁾, europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 av 23. februar 2005 om grenseverdier for rester av plantevernmidler i eller på næringsmidler og fôrvarer av vegetabilsk og animalsk opprinnelse⁽⁸⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 av 21. oktober 2009 om omsetning av plantevernmidler⁽⁹⁾. Disse tiltakene bør heller ikke berøre frivillige tiltak innenfor rammen av strukturforordningene eller rådsforordning (EF) nr. 1698/2005 av 20. september 2005 om støtte til utvikling i landdistriktene fra Det europeiske fond for utvikling av landdistriktene (EAFRD)⁽¹⁰⁾.

- 4) Økonomiske virkemidler kan spille en svært viktig rolle i å nå mål knyttet til bærekraftig bruk av pesticider. Det bør derfor oppmuntres til bruk av slike virkemidler på hensiktsmessig plan, samtidig som det understrekes at de enkelte medlemsstater kan beslutte hvordan virkemidlene skal anvendes, uten at det berører anvendelsen av regler for statsstøtte.
- 5) For å lette gjennomføringen av dette direktiv bør medlemsstatene anvende nasjonale handlingsplaner med sikte på å fastsette kvantitative mål, delmål, tiltak, tidsplaner og indikatorer for å redusere risikoer ved og virkninger av bruken av pesticider på menneskers helse og miljøet, og for å oppmuntre til utvikling og innføring av integrert bekjempelse av skadegjørere og alternative metoder eller teknikker for å redusere avhengigheten av pesticider. Medlemsstatene bør overvåke bruken av plantevernmidler som inneholder særlig problematiske aktive stoffer, og fastsette tidsplaner og mål for å

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 309 av 24.11.2009, s. 71, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 208/2014 av 30. september 2014 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 43 av 30.7.2015, s. 95.

(1) EUT C 161 av 13.7.2007, s. 48.

(2) EUT C 146 av 30.6.2007, s. 48.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 23. oktober 2007 (EUT C 263 E av 16.10.2008, s. 158), Rådets felles holdning av 19. mai 2008 (EUT C 254 E av 7.10.2008, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 13. januar 2009 (ennå ikke offentliggjort i EUT). Rådsbeslutning av 24. september 2009.

(4) EFT L 242 av 10.9.2002, s. 1.

(5) EFT L 103 av 25.4.1979, s. 1.

(6) EFT L 206 av 22.7.1992, s. 7.

(7) EFT L 327 av 22.12.2000, s. 1.

(8) EUT L 70 av 16.3.2005, s. 1.

(9) EUT L 309 av 24.11.2009, s. 1.

(10) EUT L 277 av 21.10.2005, s. 1.

- reduere bruken av disse stoffene, særlig når det er hensiktsmessig for å nå mål knyttet til risikoreduksjon. De nasjonale handlingsplanene bør samordnes med gjennomføringsplanene i henhold til andre relevante deler av Felleskapets regelverk og kan brukes til å gruppere mål som skal nås i henhold til andre deler av Felleskapets regelverk som gjelder pesticider.
- 6) Utveksling av opplysninger om mål og tiltak som medlemsstatene fastsetter i sine nasjonale handlingsplaner, er en svært viktig faktor for å nå målene i dette direktiv. Medlemsstatene bør derfor annodes om regelmessig å framlegge rapport for Kommisjonen og for de andre medlemsstatene, særlig om gjennomføringen og resultatene av sine nasjonale handlingsplaner og erfaringer som er gjort. På grunnlag av opplysninger fra medlemsstatene bør Kommisjonen framlegge relevante rapporter for Europaparlamentet og Rådet, om nødvendig sammen med egnede forslag til regelverk.
- 7) Det bør fastsettes at europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/35/EF av 26. mai 2003 om offentlighetens deltagelse i utarbeidingen av visse planer og programmer på miljøområdet⁽¹⁾ får anvendelse ved utarbeiding og endring av nasjonale handlingsplaner.
- 8) Det er viktig at medlemsstatene innfører ordninger for både grunnleggende opplæring og tilleggsopplæring for distributører, rådgivere og yrkesbrukere av pesticider og sertifiseringsordninger for å registrere slik opplæring, slik at de som bruker eller kommer til å bruke pesticider, har full kjennskap til mulige risikoer for menneskers helse og miljøet og til egnede tiltak for å begrense disse risikoene mest mulig. Opplæringen for yrkesbrukere kan samordnes med opplæringen organisert innenfor rammen av forordning (EF) nr. 1698/2005.
- 9) Salg av pesticider, herunder salg på Internett, er et viktig element i distribusjonsskjeden, og det bør gis konkrete råd i form av sikkerhetsinstruksjoner om menneskers helse og miljøet til sluttbrukeren, særlig til yrkesbrukere, på salgstidspunktet. For ikke-yrkesbrukere som generelt ikke har samme utdannings-/opplæringsnivå, bør det gis anbefalinger, særlig om sikker håndtering og lagring av pesticider og om sluttbehandling av emballasjen.
- 10) Med tanke på mulige risikoer ved bruk av pesticider bør offentligheten få bedre opplysninger om den samlede virkningen av bruken av pesticider gjennom holdningskampanjer, opplysninger formidlet av detaljister og andre egnede tiltak.
- 11) Forskningsprogrammer som tar sikte på å påvise hvordan bruken av pesticider påvirker menneskers helse og miljøet, herunder undersøkelser av høyrisikogrupper, bør fremmes på europeisk og nasjonalt plan.
- 12) I den grad det er nødvendig å fastsette minstekrav til helse og sikkerhet på arbeidsplassen i forbindelse med håndtering og bruk av pesticider, som omfatter risikoer forbundet med arbeidstakeres eksponering for slike produkter, og allmenne og særlige forebyggende tiltak for å begrense slik risiko, er slike tiltak omfattet av rådsdirektiv 98/24/EF av 7. april 1998 om vern av helsa og tryggleiken til arbeidstakarar mot risiko i samband med kjemiske agensar på arbeidsplassen⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/37/EF av 29. april 2004 om vern av arbeidstakarane mot risiko ved å vere utsett for kreftframkallande eller arvestoffskadelege stoff i arbeidet⁽³⁾.
- 13) Ettersom europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF av 17. mai 2006 om maskiner⁽⁴⁾ vil inneholde regler for omsetning av utstyr for spredning av pesticider som sikrer at miljøkravene oppfylles, bør det innføres ordninger for regelmessig teknisk inspeksjon av utstyr for spredning av pesticider som allerede er i bruk, for å redusere skadevirkningene av pesticider på menneskers helse og miljøet forårsaket av bruken av slikt utstyr. Medlemsstatene bør i sine nasjonale handlingsplaner beskrive hvordan de skal sikre gjennomføringen av disse kravene.
- 14) Spredning av pesticider fra luftfartøy kan gi betydelige skadevirkninger på menneskers helse og miljøet, særlig gjennom avdrift fra sprøyting. Det bør derfor innføres et generelt forbud mot spredning fra luftfartøy, med mulighet for unntak der det innebærer klare fordeler i form av redusert virkning på menneskers helse og miljøet sammenlignet med andre spredningsmetoder, eller der det ikke finnes egnede alternativer, forutsatt at den beste tilgjengelige teknologien for å redusere avdrift brukes.
- 15) Vannmiljøet er særlig følsomt for pesticider. Det er derfor nødvendig å legge særlig vekt på å unngå forurensning av overflatevann og grunnvann gjennom egnede tiltak, som å opprette buffer- og vernesoner eller plante hekker langs overflatevann for å redusere vannets eksponering for avdrift, avrenning og drenering. Størrelsen på buffersonene bør særlig avhenge av jordbunnens egenskaper, pesticidenes egenskaper og særtrekkene ved landbruket i de berørte områdene. Bruk av pesticider i områder som brukes til uttak av

(1) EUT L 156 av 25.6.2003, s. 17.

(2) EFT L 131 av 5.5.1998, s. 11.

(3) EUT L 158 av 30.4.2004, s. 50.

(4) EUT L 157 av 9.6.2006, s. 24.

- drikkevann, på eller langs transportruter, for eksempel jernbanelinjer, eller på svært ugjennomtrengelige eller svært permeable overflater kan medføre økt risiko for forurensning av vannmiljøet. I slike områder bør bruken av pesticider derfor begrenses mest mulig, eller om mulig unngås.
- 16) Bruk av pesticider kan være særlig farlig i svært følsomme områder, som Natura 2000-områder som er vernet i samsvar med direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF. Andre steder, f.eks. offentlige parker og hager, idretts- og fritidsanlegg, skolegårder og lekeplasser og i nærheten av helseinstitusjoner, er risikoen ved eksponering for pesticider høy. Slike steder bør bruken av pesticider begrenses mest mulig eller forbys. Når pesticider brukes, bør det innføres egnede risikostyringstiltak, og pesticider med lav risiko og biologiske bekjempelsestiltak bør vurderes i første omgang.
- 17) Håndtering av pesticider, herunder lagring, fortynning og blanding av pesticider og rengjøring etter bruk av utstyr for spredning av pesticider, samt gjenvinning og sluttbehandling av rester av tankblanding, tom emballasje og rester av pesticider, innebærer særlig risiko for uønsket eksponering av mennesker og miljøet. Det bør derfor innføres særlige tiltak for slik virksomhet som et tillegg til tiltakene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april 2006 om avfall⁽¹⁾ og rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽²⁾. Tiltakene bør også omfatte ikke-yrkesbrukere, ettersom risikoen for feil håndtering er høy i denne brukergruppen grunnet manglende erfaring.
- 18) Dersom alle gårdbrukere overholder de allmenne prinsippene og de vekst- og sektorspesifikke retningslinjene for integrert bekjempelse av skadegjørere, vil dette føre til mer målrettet bruk av alle tilgjengelige tiltak for bekjempelse av skadegjørere, herunder pesticider. Det vil dermed bidra til ytterligere å redusere risikoen for menneskers helse og miljøet og avhengigheten av pesticider. Medlemsstatene bør fremme bekjempelse av skadegjørere med begrenset bruk av pesticider, særlig integrert bekjempelse av skadegjørere, og skape nødvendige forutsetninger og fastsette nødvendige tiltak for gjennomføringen av dette.
- 19) Gjennomføring av prinsippene for integrert bekjempelse av skadegjørere er obligatorisk i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 og dette direktiv, og nærhetsprinsippet får anvendelse på måten prinsippene for integrert bekjempelse av skadegjørere gjennomføres på. Medlemsstatene bør i sine nasjonale handlingsplaner beskrive hvordan de sikrer gjennomføringen av prinsippene for integrert bekjempelse av skadegjørere, om mulig ved å prioritere kjemikaliefrie metoder for plantevern, bekjempelse av skadegjørere og avlingsforvaltning.
- 20) Det er nødvendig å måle framskrittene når det gjelder å redusere risikoer ved og skadevirkninger av bruken av pesticider på menneskers helse og miljøet. En hensiktsmessig måte å gjøre dette på, er ved hjelp av harmoniserte risikoindikatorer som vil bli fastsatt på fellesskapsplan. Medlemsstatene bør bruke disse indikatorene i risikostyringen på nasjonalt plan og til rapporteringsformål, og Kommisjonen bør beregne indikatorer for å vurdere framgangen på fellesskapsplan. Statistiske opplysninger som er samlet inn i samsvar med Fellesskapets regelverk for statistikk over plantevernmidler, bør brukes. Medlemsstatene bør kunne bruke nasjonale indikatorer i tillegg til harmoniserte felles indikatorer.
- 21) Medlemsstatene bør fastsette sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og sikre at de gjennomføres. Sanksjonene bør være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.
- 22) Ettersom målet for dette direktiv, som er å verne menneskers helse og miljøet mot mulige risikoer knyttet til bruk av pesticider, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 23) Dette direktiv er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent særlig i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Målet med dette direktiv er særlig å fremme integrering av et høyt nivå for vern av miljøet i Fellesskapets politikk i samsvar med prinsippet om bærekraftig utvikling fastsatt i artikkel 37 i nevnte pakt.
- 24) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽³⁾.
- 25) Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å utarbeide og ajourføre vedleggene til dette direktiv. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, blant annet ved å utfylle det med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, må de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.

⁽¹⁾ EUT L 114 av 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

26) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽¹⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Ved dette direktiv fastsettes en ramme for å oppnå bærekraftig bruk av pesticider ved å redusere risikoene ved og virkningene av bruken av pesticider på menneskers helse og miljøet, og ved å fremme bruken av integrert bekjempelse av skadegjørere og alternative metoder eller teknikker som kjemikaliefrie alternativer til pesticider.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på pesticider som er plantevernmidler som definert i artikkel 3 nr. 10 bokstav a).
2. Dette direktiv får anvendelse uten at det berører andre relevante deler av Fellesskapets regelverk.
3. Bestemmelsene i dette direktiv skal ikke hindre medlemsstater i å anvende føre-var-prinsippet og begrense eller forby bruken av pesticider under bestemte omstendigheter eller i bestemte områder.

Artikkel 3

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

1. «yrkesbruker» enhver person som bruker pesticider i forbindelse med yrkesvirksomhet, herunder operatører, teknikere, arbeidsgivere og selvstendig næringsdrivende, både i landbruket og andre sektorer,
2. «distributør» en fysisk eller juridisk person som gjør et pesticid tilgjengelig på markedet, herunder grossister, detaljister, selgere og leverandører,

3. «rådgiver» en person som har tilegnet seg tilstrekkelig kunnskap om og gir råd om bekjempelse av skadegjørere og trygg bruk av pesticider innenfor rammen av sin yrkesvirksomhet eller som en kommersiell tjeneste, herunder selvstendig næringsdrivende og offentlige rådgivningstjenester, handelsagenter, næringsmiddelprodusenter og detaljister,
4. «utstyr for spredning av pesticider» ethvert apparat som er særlig beregnet på spredning av pesticider, herunder tilbehør som er nødvendig for at utstyret skal fungere effektivt, f.eks. dyser, manometre, filtre, siler og rengjøringsutstyr for tanker,
5. «spredning fra luftfartøy» spredning av pesticider fra et luftfartøy (fly eller helikopter),
6. «integrert bekjempelse av skadegjørere» nøye vurdering av alle tilgjengelige plantevernmetoder og påfølgende integrering av egnede tiltak som motvirker utviklingen av populasjoner av skadelige organismer, holder bruken av plantevernmidler og andre former for inngrep på et økonomisk og økologisk forsvarlig nivå og reduserer risikoene for menneskers helse og miljøet mest mulig. Integrert bekjempelse av skadegjørere vektlegger dyrking av sunne vekster med minst mulig inngrep i landbruksøkosystemene og oppfordrer til bruk av naturlige mekanismer for bekjempelse av skadegjørere,
7. «risikoindikator» resultatet av en beregningsmetode som brukes til å vurdere risikoene ved pesticider for menneskers helse og/eller miljøet,
8. «kjemikaliefrie metoder» alternative metoder til kjemiske pesticider for plantevern og bekjempelse av skadegjørere, basert på landbruksteknikker som dem som er angitt i nr. 1 i vedlegg III, eller fysiske, mekaniske eller biologiske metoder for bekjempelse av skadegjørere,
9. «overflatevann» og «grunnvann» det samme som i direktiv 2000/60/EF,
10. «pesticid»
 - a) et plantevernmiddel som definert i forordning (EF) nr. 1107/2009,
 - b) et biocidprodukt som definert i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/8/EF av 16. februar 1998 om markedsføring av biocidprodukter⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 123 av 24.4.1998, s. 1.

*Artikkel 4***Nasjonale handlingsplaner**

1. Medlemsstatene skal vedta nasjonale handlingsplaner der de fastsetter kvantitative mål, delmål, tiltak og tidsplaner for å redusere risikoene ved og virkningene av bruken av pesticider på menneskers helse og miljøet, og for å oppfordre til utvikling og innføring av integrert bekjempelse av skadegjørere og alternative metoder eller teknikker for å redusere avhengigheten av pesticider. Disse målene kan dekke ulike områder, f.eks. vern av arbeidstakere, miljøvern, restmengder, bruk av bestemte teknikker eller bruk på bestemte vekster.

De nasjonale handlingsplanene skal også omfatte indikatorer for å overvåke bruken av plantevernmidler som inneholder særlig problematiske aktive stoffer, særlig dersom det finnes alternativer. Medlemsstatene skal rette særlig oppmerksomhet mot plantevernmidler som inneholder aktive stoffer som er godkjent i samsvar med rådsdirektiv 91/414/EØF av 15. juli 1991 om omsetning av plantevernmidler⁽¹⁾, og som ved søknad om fornyet godkjenning i henhold til forordning (EF) nr. 1107/2009 ikke vil oppfylle de relevante kriteriene for godkjenning fastsatt i vedlegg II nr. 3.6-3.8 i nevnte forordning.

På grunnlag av slike indikatorer, og der det er relevant tatt i betraktning de målene for reduksjon av risiko eller bruk som allerede er nådd før dette direktiv får anvendelse, skal det også fastsettes tidsplaner og mål for reduksjon av bruk, særlig dersom reduksjon av bruk er en egnet måte å oppnå risikoreduksjon på når det gjelder prioriteringer identifisert i artikkel 15 nr. 2 bokstav c). Disse målene kan være foreløpige eller endelige. Medlemsstatene skal benytte alle nødvendige midler for å nå disse målene.

Når medlemsstatene utarbeider og reviderer sine nasjonale handlingsplaner, skal de ta hensyn til de helsemessige, sosiale, økonomiske og miljømessige virkningene av de planlagte tiltakene, samt særlige nasjonale, regionale og lokale forhold og alle relevante grupper av berørte parter. Medlemsstatene skal i sine nasjonale handlingsplaner beskrive hvordan de vil gjennomføre tiltak i henhold til artikkel 5-15 for å nå målene nevnt i første ledd i dette nummer.

I de nasjonale handlingsplanene skal det tas hensyn til planer som er omfattet av andre deler av Fellesskapets regelverk for bruk av pesticider, for eksempel planlagte tiltak i henhold til direktiv 2000/60/EF.

2. Innen 26. november 2012 skal medlemsstatene oversende sine nasjonale handlingsplaner til Kommisjonen og de andre medlemsstatene.

De nasjonale handlingsplanene skal vurderes på nytt minst hvert femte år, og eventuelle vesentlige endringer i planene skal meldes til Kommisjonen uten unødig opphold.

3. Innen 26. november 2014 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om opplysningene som er oversendt av medlemsstatene i forbindelse med de nasjonale handlingsplanene. Rapporten skal omfatte metodene som er brukt, og konsekvensene av at det er fastsatt ulike typer mål for å redusere risikoene ved og bruken av pesticider.

Innen 26. november 2018 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om medlemsstatenes erfaringer fra gjennomføringen av nasjonale mål fastsatt i samsvar med nr. 1 for å nå målene i dette direktiv. Rapporten kan om nødvendig ledsages av egnede forslag til regelverk.

4. Kommisjonen skal gjøre opplysninger som er oversendt i samsvar med nr. 2, tilgjengelig for offentligheten på et nettsted.

5. Bestemmelsene om offentlighetens deltaking fastsatt i artikkel 2 i direktiv 2003/35/EF får anvendelse på utarbeiding og endring av de nasjonale handlingsplanene.

KAPITTEL II

OPPLÆRING, SALG AV PESTICIDER, OPPLYSNINGER OG HOLDNINGSSKAPENDE TILTAK*Artikkel 5***Opplæring**

1. Medlemsstatene skal sikre at alle yrkesbrukere, distributører og rådgivere har tilgang til relevant opplæring gitt av organer utpekt av vedkommende myndigheter. Opplæringen skal bestå av både grunnleggende opplæring og tilleggsopplæring slik at kunnskap kan tilegnes og ved behov holdes à jour.

Opplæringen skal være utformet for å sikre at slike brukere, distributører og rådgivere tilegner seg tilstrekkelig kunnskap om emnene oppført i vedlegg I, idet det tas hensyn til deres ulike roller og ansvar.

2. Innen 26. november 2013 skal medlemsstatene innføre sertifiseringsordninger og utpeke vedkommende myndigheter som skal ha ansvar for å innføre dem. Disse sertifikatene skal minst dokumentere at yrkesbrukere, distributører og rådgivere har tilegnet seg tilstrekkelig kunnskap om emnene oppført i vedlegg I enten ved å gjennomgå opplæring eller på andre måter.

⁽¹⁾ EFT L 230 av 19.8.1991, s. 1.

Sertifiseringsordningene skal omfatte krav og framgangsmåter for tildeling, fornyelse og tilbakekalling av sertifikater.

3. Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv når det gjelder å endre vedlegg I for å ta hensyn til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 2.

Artikkel 6

Krav til salg av pesticider

1. Medlemsstatene skal sikre at distributørene har tilstrekkelig mange ansatte som innehar et sertifikat som nevnt i artikkel 5 nr. 2. Disse personene skal være tilgjengelige på salgstidspunktet for å gi tilstrekkelige opplysninger til kunder om bruken av pesticider, helse- og miljørisikoer og sikkerhetsinstruksjoner for å håndtere slike risikoer for de berørte produktene. Svært små distributører som selger bare produkter som ikke er til yrkesbruk, kan unntas fra dette kravet dersom de ikke selger pesticidpreparater som er klassifisert som giftige, svært giftige, kreftframkallende, arvestoffskadelige eller reproduksjonstoksiske i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/45/EF av 31. mai 1999 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffblandinger⁽¹⁾.

2. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å begrense salget av pesticider godkjent for yrkesbruk til personer som innehar et sertifikat som nevnt i artikkel 5 nr. 2.

3. Medlemsstatene skal kreve at distributører som selger pesticider til ikke-yrkesbrukere, gir generelle opplysninger om risikoene for menneskers helse og miljøet ved bruk av pesticider, særlig om farer, eksponering, riktig lagring, håndtering, spredning og trygg sluttbehandling i samsvar med Fellekskapets avfallsregelverk, samt om lavrisikoalternativer. Medlemsstatene kan kreve at pesticidprodusentene skal framlegge slike opplysninger.

4. Tiltakene fastsatt i nr. 1 og 2 skal treffes innen 26. november 2015.

Artikkel 7

Opplysninger og holdningsskapende tiltak

1. Medlemsstatene skal treffe tiltak for å underrette offentligheten og for å fremme og tilrettelegge for opplysningsprogrammer og holdningsskapende programmer og offentlighetens tilgang til nøyaktige og balanserte opplysninger om pesticider, særlig når det gjelder risikoene og potensielle akutte og kroniske virkninger på menneskers helse, organismer

utenfor målgruppen og miljøet som skyldes bruken av pesticider, samt om bruken av kjemikaliefrie alternativer.

2. Medlemsstatene skal innføre ordninger for å samle inn opplysninger om tilfeller av akutt pesticidforgiftning og, der slike opplysninger er tilgjengelige, om utvikling av kronisk forgiftning blant grupper som kan bli regelmessig eksponert for pesticider, f.eks. operatører, landbruksarbeidere eller personer som bor i nærheten av områder der pesticider brukes.

3. For å gjøre opplysningene mer sammenlignbare skal Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene innen 26. november 2012 utarbeide et strategisk veiledningsdokument om overvåking og kartlegging av virkningene av bruk av pesticider på menneskers helse og miljøet.

KAPITTEL III

UTSTYR FOR SPREDNING AV PESTICIDER

Artikkel 8

Inspeksjon av utstyr i bruk

1. Medlemsstatene skal sikre at utstyr for spredning av pesticider i yrkesmessig bruk inspiseres med jevne mellomrom. Inspeksjonene skal skje minst hvert femte år fram til 2020 og minst hvert tredje år etter dette.

2. Medlemsstatene skal sikre at utstyr for spredning av pesticider er inspisert minst én gang innen 26. november 2016. Etter denne datoen skal bare utstyr som ble godkjent under inspeksjonen, være i yrkesmessig bruk.

Nytt utstyr skal inspiseres minst én gang i løpet av fem år etter kjøpstidspunktet.

3. Som unntak fra nr. 1 og 2 og etter en vurdering av risikoen for menneskers helse og miljøet, herunder en vurdering av omfanget av bruken av utstyret, kan medlemsstatene

a) anvende ulike tidsplaner og inspeksjonsintervaller for utstyr for spredning av pesticider som ikke brukes til sprøyting, for håndholdt utstyr for spredning av pesticider eller rygg-sprøyter og for annet utstyr for spredning av pesticider som bare brukes i svært begrenset omfang, som skal oppføres i de nasjonale handlingsplanene fastsatt i artikkel 4.

Følgende annet utstyr for spredning av pesticider skal aldri anses som brukt i svært begrenset omfang:

i) sprøyteutstyr montert på tog eller luftfartøy,

⁽¹⁾ EFT L 200 av 30.7.1999, s. 1.

- ii) sprøytebommer på mer enn tre meter, herunder sprøytebommer montert på såutstyr,

- b) unnta håndholdt utstyr for spredning av pesticider eller ryggsprøyter fra inspeksjon. I slike tilfeller skal medlemsstatene sikre at operatørene er blitt underrettet om behovet for å skifte ut tilbehør med jevne mellomrom og om særlige risikoer knyttet til utstyret, og at operatørene er opplært i riktig bruk av spredningsutstyret i samsvar med artikkel 5.

4. Inspeksjonene skal vise at utstyret for spredning av pesticider oppfyller de relevante kravene oppført i vedlegg II, for å oppnå et høyt vernnivå for menneskers helse og miljøet.

Utstyr for spredning av pesticider som er i samsvar med harmoniserte standarder utarbeidet i samsvar med artikkel 20 nr. 1, skal antas å være i samsvar med de grunnleggende kravene til helse, sikkerhet og miljø.

5. Yrkesbrukere skal utføre regelmessig kalibrering og teknisk kontroll av utstyret for spredning av pesticider i samsvar med den relevante opplæringen de har fått, som fastsatt i artikkel 5.

6. Medlemsstatene skal utpeke organer som skal være ansvarlige for å gjennomføre inspeksjonsordningene, og skal underrette Kommissjonen om dette.

Hver medlemsstat skal innføre sertifiseringsordninger som gjør det mulig å verifisere inspeksjoner og anerkjenne sertifikater som er utstedt i andre medlemsstater i henhold til kravene nevnt i nr. 4, og der tidsrommet siden forrige inspeksjon i en annen medlemsstat er det samme eller kortere enn inspeksjonsintervallet som gjelder på medlemsstatens eget territorium.

Medlemsstatene skal bestrebe seg på å anerkjenne sertifikater som er utstedt i andre medlemsstater, forutsatt at inspeksjonsintervallene nevnt i nr. 1 overholdes.

7. Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv når det gjelder å endre vedlegg II for å ta hensyn til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 2.

KAPITTEL IV

SÆRLIG PRAKSIS OG BRUK

Artikkel 9

Spredning fra luftfartøy

1. Medlemsstatene skal sikre at spredning fra luftfartøy forbyes.
2. Som unntak fra nr. 1 kan spredning fra luftfartøy tillates bare i særlige tilfeller forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:
 - a) ingen egnede alternativer finnes, eller det innebærer klare fordeler i form av redusert virkning på menneskers helse og miljøet sammenlignet med landbasert spredning av pesticider,
 - b) pesticidene som brukes, må være uttrykkelig godkjent for spredning fra luftfartøy av medlemsstaten etter en særlig vurdering som tar hensyn til risikoene forbundet med spredning fra luftfartøy,
 - c) operatøren som utfører spredningen fra luftfartøy, må inneha et sertifikat som nevnt i artikkel 5 nr. 2. I overgangsperioden før sertifiseringsordningene er innført, kan medlemsstatene godta annen dokumentasjon på tilstrekkelig kunnskap,
 - d) foretaket som skaffer til veie utstyret for spredning fra luftfartøy, skal være sertifisert av vedkommende myndighet for godkjenning av utstyr og luftfartøyer for spredning av pesticider fra luftfartøy,
 - e) dersom området som skal sprøytes, er i umiddelbar nærhet av områder som er åpne for offentligheten, skal godkjenningen omfatte særlige risikostyringstiltak som sikrer at sprøytingen ikke har noen skadevirkning på helsen til personer som befinner seg i nærheten. Området som skal sprøytes, skal ikke være i umiddelbar nærhet av boligområder,
 - f) fra og med 2013 skal luftfartøyet være utstyrt med tilbehør som utgjør beste tilgjengelige teknologi for å redusere avdrift fra sprøyting.

3. Medlemsstatene skal utpeke myndighetene som skal ha ansvar for å fastsette særlige vilkår for spredning fra luftfartøy, for å behandle anmodninger i henhold til nr. 4 og for å offentliggjøre opplysninger om vekster, områder, omstendigheter og særlige krav til spredning, herunder værforhold der spredning fra luftfartøy kan tillates.

I godkjenningen skal vedkommende myndigheter angi tiltakene som er nødvendige for i god tid å advare beboere og andre tilstedeværende, og for å verne miljøet i nærheten av området som skal sprøytes.

4. En yrkesbruker som ønsker å spre pesticider fra luftfartøy, skal framlegge en anmodning om godkjenning av en spredningsplan for vedkommende myndighet sammen med dokumentasjon som viser at vilkårene nevnt i nr. 2 og 3 er oppfylt. Anmodningen om spredning fra luftfartøy i samsvar med den godkjente spredningsplanen skal framlegges for vedkommende myndighet i god tid. Den skal inneholde opplysninger om det foreløpige tidspunktet for sprøyting og mengden og typen pesticider som skal brukes.

Medlemsstatene kan bestemme at anmodninger om spredning fra luftfartøy i samsvar med en godkjent spredningsplan som ikke er besvart innen en frist fastsatt av vedkommende myndigheter, skal anses som godkjent.

Enkeltstående anmodninger om spredning fra luftfartøy kan også framlegges for godkjenning under særlige omstendigheter som nødsituasjoner eller særlig vanskelige situasjoner. I berettigede tilfeller skal vedkommende myndigheter ha mulighet til å benytte en raskere framgangsmåte for å verifisere at vilkårene nevnt i nr. 2 og 3 er oppfylt før spredning fra luftfartøy utføres.

5. Medlemsstatene skal sikre at vilkårene nevnt i nr. 2 og 3 er oppfylt ved å gjennomføre hensiktsmessig overvåking.

6. Vedkommende myndigheter skal føre register over alle anmodninger og godkjenninger som nevnt i nr. 4, og skal gjøre relevante opplysninger fra disse dokumentene tilgjengelig for offentligheten, som området som skal sprøytes, foreløpig tidspunkt for sprøytingen og typen pesticid som skal brukes, i samsvar med gjeldende nasjonal lovgivning eller fellesskapsretten.

Artikkel 10

Opplysninger til offentligheten

Medlemsstatene kan innta bestemmelser i sine nasjonale handlingsplaner om opplysninger som skal gis til personer som kan bli eksponert for avdrift fra sprøyting.

Artikkel 11

Særlige tiltak for å verne vannmiljøet og drikkevann

1. Medlemsstatene skal sikre at det vedtas egnede tiltak for å verne vannmiljøet og drikkevannsforsyninger mot virkningen av pesticider. Disse tiltakene skal støtte og være forenlige med

relevante bestemmelser i direktiv 2000/60/EF og forordning (EF) nr. 1107/2009.

2. Tiltakene fastsatt i nr. 1 skal omfatte

- a) prioritering av pesticider som ikke er klassifisert som farlige for vannmiljøet i henhold til direktiv 1999/45/EF, og som ikke inneholder prioriterte farlige stoffer som fastsatt i artikkel 16 nr. 3 i direktiv 2000/60/EF,
- b) prioritering av de mest effektive spredningsmetodene, f.eks. bruken av utstyr for spredning av pesticider med lav avdrift, særlig for høye vekster som humle og vekster som finnes i frukthager og vingårder,
- c) bruk av tiltak som reduserer risikoen for forurensning utenfor området som følge av avdrift, avrenning og drenering til et minimum. Disse tiltakene skal omfatte opprettelse av buffersoner av egnet størrelse for vern av vannorganismer utenfor målgruppen og vernesoner for overflate- og grunnvann som brukes til uttak av drikkevann, der pesticider ikke må brukes eller oppbevares,
- d) så langt det er mulig, å redusere eller unngå spredning på eller langs veier, jernbanelinjer, svært permeable overflater eller annen infrastruktur nær overflatevann eller grunnvann eller på ugjennomtrengelige overflater med stor risiko for avrenning til overflatevann eller kloakksystemer.

Artikkel 12

Redusert bruk av pesticider eller risikoreduksjon i bestemte områder

Medlemsstatene skal ta behørig hensyn til nødvendige krav til hygiene og folkehelse og det biologiske mangfoldet, eller til resultatene av relevante risikovurderinger, og sikre at bruken av pesticider reduseres mest mulig eller forbyes i visse bestemte områder. Egnede risikohåndteringstiltak skal treffes, og bruken av plantevernmidler med lav risiko som definert i forordning (EF) nr. 1107/2009 og biologiske bekjempelsestiltak skal vurderes i første omgang. De berørte områdene er

- a) områder som brukes av offentligheten eller av sårbare grupper som definert i artikkel 3 i forordning (EF) nr. 1107/2009, som offentlige parker og hager, idretts- og fritidsanlegg, skolegårder og lekeplasser og i nærheten av helseinstitusjoner,
- b) beskyttede områder som definert i direktiv 2000/60/EF eller andre områder som er utpekt med tanke på å innføre nødvendige vernetiltak i samsvar med bestemmelsene i direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF,

- c) nylig behandlede områder som brukes av eller er tilgjengelige for landbruksarbeidere.

Artikkel 13

Håndtering og lagring av pesticider og behandling av emballasje og rester

1. Medlemsstatene skal vedta nødvendige tiltak for å sikre at følgende oppgaver utført av yrkesbrukere og om relevant av distributører, ikke setter menneskers helse eller miljøet i fare:

- a) lagring, håndtering, fortykning og blanding av pesticider før spredning,
- b) håndtering av emballasje og rester av pesticider,
- c) sluttbehandling av rester av tankblanding etter spredning,
- d) rengjøring av utstyret etter bruk,
- e) gjenvinning eller sluttbehandling av rester av pesticider og emballasje i samsvar med Fellesskapets avfallsregelverk.

2. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å unngå farlige situasjoner i forbindelse med håndteringen av pesticider som er godkjent for ikke-yrkesbrukere. Tiltakene kan omfatte bruk av pesticider med lav giftighet, bruksferdige utforminger og begrensninger når det gjelder størrelsen på beholdere eller emballasje.

3. Medlemsstatene skal sikre at lagringsområder for pesticider for yrkesbruk er bygget slik at uønskede utslipp unngås. Det skal rettes særlig oppmerksomhet mot beliggenhet, størrelse og byggematerialer.

Artikkel 14

Integrert bekjempelse av skadegjørere

1. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å fremme bekjempelse av skadegjørere med begrenset bruk av pesticider og om mulig prioritere kjemikaliefrie metoder, slik at yrkesbrukere av pesticider velger de metodene og produktene som innebærer minst risiko for menneskers helse og miljøet av dem som er tilgjengelige for å bekjempe samme skadegjørere. Bekjempelse av skadegjørere med begrenset bruk av pesticider omfatter integrert bekjempelse av skadegjørere og økologisk landbruk i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 834/2007 av 28. juni 2007 om økologisk produksjon og merking av økologiske produkter⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 189 av 20.7.2007, s. 1.

2. Medlemsstatene skal skape eller legge til rette for at de nødvendige forutsetninger er til stede for gjennomføring av integrert bekjempelse av skadegjørere. De skal særlig sikre at yrkesbrukere har tilgang til opplysninger og verktøyer for overvåking av skadegjørere og til beslutningstaking, samt til rådgivningstjenester for integrert bekjempelse av skadegjørere.

3. Innen 30. juni 2013 skal medlemsstatene framlegge rapport for Kommisjonen om gjennomføringen av nr. 1 og 2 og særlig om de nødvendige forutsetningene for gjennomføring av integrert bekjempelse av skadegjørere er til stede.

4. Medlemsstatene skal beskrive i sine nasjonale handlingsplaner hvordan de har sikret at de allmenne prinsippene for integrert bekjempelse av skadegjørere fastsatt i vedlegg III er gjennomført av alle yrkesbrukere innen 1. januar 2014.

Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv når det gjelder å endre vedlegg III for å ta hensyn til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 2.

5. Medlemsstatene skal innføre egnede stimulerings tiltak for å oppfordre yrkesbrukere til å gjennomføre vekst- eller sektor-spesifikke retningslinjer for integrert bekjempelse av skadegjørere på frivillig basis. Offentlige myndigheter og/eller organisasjoner som representerer særlige yrkesbrukere, kan utarbeide slike retningslinjer. Medlemsstatene skal vise til de retningslinjene de anser som relevante og egnede, i sine nasjonale handlingsplaner.

KAPITTEL V

INDIKATORER, RAPPORTERING OG UTVEKSLING AV OPPLYSNINGER

Artikkel 15

Indikatorer

1. Harmoniserte risikoindikatorer som nevnt i vedlegg IV skal fastsettes. Medlemsstatene kan imidlertid fortsette å bruke nåværende nasjonale indikatorer eller vedta andre egnede indikatorer i tillegg til de harmoniserte.

Tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv når det gjelder å endre vedlegg IV for å ta hensyn til den vitenskapelige og tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 21 nr. 2.

2. Medlemsstatene skal

- a) beregne harmoniserte risikoindikatorer som nevnt i nr. 1 ved å bruke statistiske opplysninger som er samlet inn i samsvar med Fellesskapets regelverk for statistikk over plantevernmidler, sammen med andre relevante opplysninger,
- b) kartlegge tendenser i bruken av visse aktive stoffer,
- c) kartlegge prioriteringer, f.eks. aktive stoffer, vekster, regioner eller praksis som krever særlig oppmerksomhet, eller god praksis som kan brukes som eksempel for å nå målene i dette direktiv om å redusere risikoene ved og virkningene av bruken av pesticider på menneskers helse og miljøet, og oppfordre til utvikling og innføring av integrert bekjempelse av skadegjørere og alternative metoder eller teknikker for å redusere avhengigheten av pesticider.

3. Medlemsstatene skal oversende til Kommissjonen og andre medlemsstater resultatene av vurderingene som utføres i henhold til nr. 2, og gjøre disse opplysningene tilgjengelig for offentligheten.

4. Kommissjonen skal beregne risikoindikatorer på fellesskapsplan ved å bruke statistiske opplysninger som er samlet inn i samsvar med Fellesskapets regelverk for statistikk over plantevernmidler, og andre relevante opplysninger, for å vurdere utviklingen av risiko forbundet med bruk av pesticider.

Kommissjonen skal også bruke disse opplysningene til å vurdere framgangen når det gjelder å nå målene i andre deler av Fellesskapets politikk som tar sikte på å redusere virkningen av pesticider på menneskers helse og miljøet.

Resultatene skal gjøres tilgjengelig for offentligheten på nettstedet nevnt i artikkel 4 nr. 4.

Artikkel 16

Rapportering

Kommissjonen skal med jevne mellomrom framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om framgangen i gjennomføringen av dette direktiv, eventuelt sammen med forslag til endringer.

KAPITTEL VI

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 17

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til

dette direktiv, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at de gjennomføres. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

Medlemsstatene skal underrette Kommissjonen om disse bestemmelsene innen 26. november 2012 og omgående underrette den om eventuelle senere endringer.

Artikkel 18

Utvexling av opplysninger og beste praksis

Kommissjonen skal foreslå at ekspertgruppen for temastrategien for bærekraftig bruk av pesticider prioriterer å drøfte utveksling av opplysninger og beste praksis innen bærekraftig bruk av pesticider og integrert bekjempelse av skadegjørere.

Artikkel 19

Gebyrer og avgifter

1. Medlemsstatene kan dekke kostnadene knyttet til eventuelt arbeid som utføres for å oppfylle forpliktelser i henhold til dette direktiv, ved å kreve inn et gebyr eller en avgift.

2. Medlemsstatene skal sikre at gebyret eller avgiften nevnt i nr. 1 fastsettes på en måte som sikrer innsyn, og som svarer til de faktiske kostnadene for det aktuelle arbeidet.

Artikkel 20

Standardisering

1. Standardene nevnt i artikkel 8 nr. 4 i dette direktiv skal fastsettes i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunns-tjenester⁽¹⁾.

Anmodningen om utarbeiding av disse standardene kan fastsettes i samråd med komiteen nevnt i artikkel 21 nr. 1.

2. Kommissjonen skal offentliggjøre henvisningene til standardene i *Den europeiske unions tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37.

3. Når en medlemsstat eller Kommissjonen anser at en harmonisert standard ikke fullt ut oppfyller de kravene som den dekker, og som er fastsatt i vedlegg II, skal Kommissjonen eller den berørte medlemsstaten bringe saken inn for komiteen nedsatt ved artikkel 5 i direktiv 98/34/EF og der framføre sine argumenter. Komiteen skal, etter samråd med relevante europeiske standardiseringsorganer, umiddelbart avgjøre sin uttalelse.

På bakgrunn av komiteens uttalelse skal Kommissjonen beslutte om den vil offentliggjøre, ikke offentliggjøre, offentliggjøre med begrensning, opprettholde, opprettholde med begrensning eller trekke tilbake henvisningene til den aktuelle harmoniserte standarden i *Den europeiske unions tidende*.

Kommissjonen skal underrette det berørte europeiske standardiseringsorganet og om nødvendig anmode om en revisjon av de aktuelle harmoniserte standardene.

Artikkel 21

Komitéframgangsmåte

1. Kommissjonen skal bistås av Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen nedsatt ved artikkel 58 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁽¹⁾.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 22

Utgifter

For å støtte innføringen av harmonisert politikk og harmoniserte systemer for bærekraftig bruk av pesticider kan Kommissjonen finansiere

a) utviklingen av et harmonisert system, herunder en hensiktsmessig database for å samle inn og lagre alle opplysninger om risikoindikatorer for pesticider, og for å gjøre disse opplysningene tilgjengelige for vedkommende myndigheter, andre berørte parter og offentligheten,

b) gjennomføringen av undersøkelser som er nødvendige for å utarbeide og utvikle lovgivning, herunder å tilpasse vedleggene til dette direktiv til den tekniske utviklingen,

c) utarbeidingen av retningslinjer og beste praksis for å lette gjennomføringen av dette direktiv.

Artikkel 23

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 26. november 2011 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommissjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 24

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 25

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 21. oktober 2009.

For Europaparlamentet

J. BUZEK

President

For Rådet

C. MALMSTRÖM

Formann

⁽¹⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1.

VEDLEGG I

Emner i opplæringen som nevnt i artikkel 5

1. All relevant lovgivning om pesticider og deres bruk.
 2. Forekomsten av og risikoen ved ulovlige (forfalskede) plantevernmidler, og metoder for å identifisere slike produkter.
 3. Farer og risikoer forbundet med pesticider, og hvordan disse kan identifiseres og kontrolleres, særlig
 - a) risikoer for mennesker (operatører, beboere, andre tilstedeværende, personer som går inn i behandlede områder, og personer som håndterer eller inntar behandlede produkter) og hvordan faktorer som røyking forverrer disse risikoene,
 - b) symptomer på pesticidforgiftning, og førstehjelpstiltak,
 - c) risikoer for planter utenfor målgruppen, nytteinsekter, viltlevende dyr, biologisk mangfold og miljøet generelt.
 4. Basiskunnskap om strategier og teknikker for integrert bekjempelse av skadegjørere, prinsipper for økologisk landbruk, biologiske metoder for bekjempelse av skadegjørere, opplysninger og allmenne prinsipper og vekst- eller sektorspesifikke retningslinjer for integrert bekjempelse av skadegjørere.
 5. Innføring i sammenlignende vurdering på brukerplan for å hjelpe yrkesbrukere med å velge de pesticidene som har færrest bivirkninger på menneskers helse, organismer utenfor målgruppen og miljøet blant alle godkjente produkter for en gitt skadegjører i en gitt situasjon.
 6. Tiltak for å redusere risikoene for mennesker, organismer utenfor målgruppen og miljøet mest mulig: sikre arbeidsmetoder for lagring, håndtering og blanding av pesticider og for sluttbehandling av tom emballasje, andre forurensede materialer og overskudd av pesticider (herunder tankblandinger), enten i konsentrert eller fortynnet form, samt den anbefalte måten å begrense eksponering av operatører på (personlig verneutstyr).
 7. Risikobaserte metoder som tar hensyn til lokale variabler for vannekstraksjon, f.eks. klima, jord- og veksttyper og helning.
 8. Framgangsmåter for å klargjøre utstyr for spredning av pesticider, herunder kalibrering, og for anvendelse av utstyret med minst mulig risiko for brukeren, andre mennesker, dyr- og plantearter utenfor målgruppen, det biologiske mangfoldet og miljøet, herunder vannressurser.
 9. Bruk og vedlikehold av utstyr for spredning av pesticider, bestemte sprøyteteknikker (f.eks. lavdosert sprøyting og dyser med lav avdrift), målene med den tekniske kontrollen av spredere som er i bruk, og metoder for å bedre kvaliteten på sprøytingen. Særlige risikoer knyttet til bruken av håndholdt utstyr for spredning av pesticider eller ryggspøyter, og relevante risikostyringstiltak.
 10. Nødtiltak for å verne menneskers helse og miljøet, herunder vannressurser, ved utilsiktet utslipp og forurensning og ekstreme værforhold som kan medføre risiko for utlekking av pesticider.
 11. Særlige hensyn i beskyttede områder opprettet i henhold til artikkel 6 og 7 i direktiv 2000/60/EF.
 12. Helseovervåking og ordninger for rapportering av hendelser eller mistanke om hendelser.
 13. Registrering av all bruk av pesticider i samsvar med gjeldende lovgivning.
-

VEDLEGG II

Helse-, sikkerhets- og miljøkrav ved inspeksjon av utstyr for spredning av pesticider

Inspeksjonen av utstyr for spredning av pesticider skal omfatte alle aspekter som er av betydning for å oppnå et høyt nivå av sikkerhet for og vern av menneskers helse og miljøet. Full spredningseffektivitet bør sikres gjennom kontroll av utstyrets deler og funksjoner for å garantere at følgende mål nås.

Utstyr for spredning av pesticider skal være driftssikkert og brukes korrekt til sitt tiltenkte formål og slik at pesticidene doseres og spres presist. Utstyret må være i en slik stand at det kan fylles og tømmes sikkert, lett og fullstendig uten lekkasje av pesticider. Det skal kunne rengjøres enkelt og grundig. Det skal kunne håndteres sikkert og kunne kontrolleres og stanses omgående fra operatørens sete. Utstyret skal om nødvendig kunne justeres på en enkel, nøyaktig og reproducerbar måte.

Det skal rettes særlig oppmerksomhet mot:

1. Kraftoverføringsdeler

For å sikre vern av operatøren skal avskjermingen av kraftoverføringsakselen og kraftinntaket være montert og i god stand, og verneinnretninger og bevegelige og roterende kraftoverføringsdeler skal fungere uhindret.

2. Pumpe

Pumpens kapasitet skal være tilpasset utstyret, og pumpen skal fungere korrekt for å sikre stabil og pålitelig dosering. Det skal ikke forekomme lekkasjer fra pumpen.

3. Omrøring

Utstyr for omrøring skal sikre god sirkulasjon slik at det oppnås jevn konsentrasjon i all sprøyteblandingen i tanken.

4. Tank til sprøytevæske

Sprøytetanker, herunder indikator for tankinnhold, påfyllingsutstyr, siler og filtre, tømmings- og rengjøringsutstyr og blandingsutstyr skal fungere på en slik måte at utilsiktet utslipp, ujevn konsentrasjonsfordeling, eksponering av operatøren og rester av sprøytevæske reduseres til et minimum.

5. Målesystemer og styre- og reguleringssystemer

Alle innretninger for måling, å slå på og av og justering av trykk og/eller strømningshastighet skal være kalibrert og fungere korrekt og uten lekkasjer. Det skal være lett å regulere og håndtere trykket under spredning. Trykkreguleringen skal opprettholde et konstant arbeidstrykk ved samme antall pumpeomdreininger for å sikre stabil dosering.

6. Rør og slanger

Rør og slanger skal være i god stand for å unngå forstyrrelser i væskestrømmen eller utilsiktet utslipp i tilfelle svikt. Det skal ikke forekomme lekkasjer fra rør eller slanger når systemer kjører med høyest mulig trykk.

7. Filtrering

For å unngå turbulens og ujevnheter i sprøytemønsteret skal filtrene være i god stand, og filternes maskestørrelse skal tilsvare størrelsen på dysene som er montert på sprøyten. Der det finnes et system som varsler filtertilstopping, skal dette fungere korrekt.

8. Sprøytebom (utstyr for sprøyting av pesticider ved hjelp av en vannrett bom som føres tett over veksten eller materialet som skal behandles).

Sprøytebommen skal være i god stand og stabil i alle retninger. Systemer for fastlåsing og justering og innretninger som skal dempe utilsiktede bevegelser og kompensere for helning, skal fungere korrekt.

9. Dyser

Dysene skal fungere korrekt slik at det ikke drypper når sprøytingen opphører. For å sikre et jevnt sprøytemønster må strømningshastigheten til hver enkelt dyse ikke avvike vesentlig fra strømningshastigheten angitt i tabellene fra produsenten.

10. Fordeling

Der det er relevant, skal sprøyteblandingen fordeles jevnt horisontalt i området som behandles, og ved behandling av høye vekster skal den også fordeles jevnt vertikalt.

11. Vifte (for utstyr som sprer pesticider ved hjelp av luft)

Viften skal være i god stand og sikre en stabil og pålitelig luftstrøm.

VEDLEGG III

Allmenne prinsipper for integrert bekjempelse av skadegjørere

1. Forebygging av forekomst av og/eller utryddelse av skadelige organismer bør foregå eller støttes på flere måter, først og fremst gjennom
 - vekselbruk
 - bruk av hensiktsmessige dyrkingsmetoder (f.eks. falsk såbed, såtidspunkter og -tetthet, undersåing, redusert jordarbeiding, beskjæring og direktesåing)
 - anvendelse av resistente/tolerante sorter og standardfrø / sertifiserte frø og plantemateriale
 - bruk av balansert gjødsling, kalking og vannings-/dreneringsmetoder
 - forebygging av spredning av skadelige organismer ved hjelp av hygienetiltak (f.eks. ved jevnlig rengjøring av maskiner og utstyr)
 - vern og styrking av viktige nytteorganismer, f.eks. ved egnede planteverniltak eller bruk av økologisk infrastruktur i og utenfor produksjonssteder.
2. Skadelige organismer skal overvåkes ved hjelp av egnede metoder og verktøyer der slike foreligger. Slike verktøyer bør omfatte feltobservasjoner og vitenskapelig underbygde systemer for varsling, prognoser og tidlig diagnostisering der det er mulig, samt rådgivning fra faglig kvalifiserte rådgivere.
3. Yrkesbrukeren skal ut fra resultatene av overvåkingen beslutte om og når planteverniltak skal iverksettes. Robuste og vitenskapelig underbygde terskelverdier er vesentlige for beslutningstakingen. Før behandling skal det om mulig tas hensyn til terskelverdier som er fastsatt for skadelige organismer i regionen, for bestemte områder, for veksten og for særlige klimatiske forhold.
4. Bærekraftige biologiske, fysiske og andre kjemikaliefrie metoder skal foretrekkes framfor kjemiske metoder dersom de gir tilfredsstillende bekjempelse av skadegjørere.
5. Pesticidene som blir brukt, skal være best mulig tilpasset målet og ha færrest mulig bivirkninger for menneskers helse, for organismer utenfor målgruppen og for miljøet.
6. Yrkesbrukere bør begrense bruken av pesticider og andre tiltak til det som er nødvendig, for eksempel ved reduserte doser, redusert antall behandlinger eller begrenset behandling, for å sikre et akseptabelt risikonivå i vegetasjonen og for å unngå at bruken av pesticider øker risikoen for utvikling av resistens hos populasjoner av skadelige organismer.
7. Dersom risikoen for resistens mot et planteverniltak er kjent og mengden skadelige organismer på vekstene krever gjentatt spredning av pesticider, bør tilgjengelige strategier mot resistens anvendes for å opprettholde produktenes virkning. Dette kan omfatte bruk av flere pesticider med forskjellig virkemåte.
8. Yrkesbrukeren bør på grunnlag av registre over bruk av pesticider og overvåking av skadelige organismer kontrollere at planteverniltakene som er iverksatt, har virket.

VEDLEGG IV

Harmoniserte risikoindikatorer
